

Dziennik Urzędowy

Województwa Łódzkiego

Prenumerata wynosi:

Miesięcznie Mk. 55.—
Kwartalnie „ 165.—

z odnośnieniem do domu.

Cena numeru pojedynczego mk. 20.—

„Dziennik Urzędowy” przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji.

Cena ogłoszeń: Oplata za wiersz petitowy (4 szpalty na stronie) mk. 15.—; za wiersz po tekście (2 szpalty na stronie) mk. 50.—

Redakcja i Administracja

pokój 25 parter

Łódź, Województwo, ulica Zawadzka Nr. 11.

Redaktor przyjmuje od 12-ej do 1-ej.

Administracja czynna od 8½ rano do 3-ej po poł.

Ogłoszenia zamiejscowe i zagraniczne przyjmowane są tylko przez Agencję Ogłoszeń Adama Benke, Łódź, ul. Rzgowska 23, m. 27.

TREŚĆ: I. 197. Wykaz rozporządzeń i ustaw ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i w Monitorze Polskim po dniu 28 kwietnia 1921 r.

II. 198. Okólnik w sprawie przydziału zboża kolonjom letnim. 199. Okólnik w sprawie likwidacji oddziałów robotniczych jeńców na obszarze kraju.

III. 200. Okólnik w sprawie Komisji Oszczędnościowej.

IV. 201. Okólnik w sprawie obrotu zbożem poza kontynentem. 202. Okólnik w sprawie sprawozdań aprowizacyjnych. 203. Okólnik w sprawie listów przewozowych na zboże dla emigrantów z powodu kolonizacji. 204. Okólnik w sprawie przyjmowania i wymiany zniszczonych i fałszywych polskich banknotów markowych. 205. Okólnik w sprawie formułowania wniosków przez władze administracyjne I-ej instancji. 206. Okólnik w sprawie uposażenia Starostów i ich zastępców. 207. Okólnik w sprawie przydziału seradeli, łubinu i peluski na cele siewne. 208. Okólnik w sprawie potrąceń z należności za przymusową odstawę. 209. Okólnik w sprawie zabezpieczenia aprowizacji dla funkcjonariuszów Policji. 210. Okólnik w sprawie zwalczania drożdżyny. 211. Okólnik w sprawie wycofania z mydlarni sztanc z orłem polskim i napisem Ministerstwo Aprowizacji.

V. 212. Ruch służbowy w Urzędzie Wojewódzkim.

VI. 213. Wyrok w przedmiocie pociągnięcia m. Łodzi do udziału w wydatkach utrzymania powiatowych dróg kołowych. 214, 215, 216, 217, 218. Obwieszczenia o rejestracji stowarzyszeń.

Komunikat: Wojewódzka Komisja Oszczędnościowa. — Ogłoszenia.

I.

Wykaz rozporządzeń i ustaw ogłoszonych po dniu 28 kwietnia 1921 r.

197

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej
i w Monitorze Polskim.

ROBOTY PUBLICZNE.

Dz. Ust. Nr. 36 z dn. 28. IV. 1921 r. poz. 213.
Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 kwietnia 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wschodnie mocy ustaw o dostarczaniu środków przewozowych do budowy i utrzymania dróg i mostów i o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej.

SPRAWY WOJSKOWE.

Dz. Ustaw Nr. 36 z dnia 28. IV. 1921 r. poz. 214.
Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 kwietnia 1921 r. w przedmiocie ograniczenia własności sądów wojskowych.

Dz. Ustaw Nr. 38 z dnia 7. V. 1921 r. poz. 228.
Ustawa z dnia 15 kwietnia 1921 r. w sprawie powołania felczerów do czynnej służby wojskowej.

SKARBOWOŚĆ.

Dz. Ustaw Nr. 36 z dnia 28. IV. 1921 r. poz. 215.
Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 13 listopada 1920 r. w przedmiocie uzupełnienia statutu Polskiego Banku Krajowego we Lwowie.

Dz. Ustaw Nr. 38 z dnia 7. V. 1921 r. poz. 227.
Ustawa z dnia 15 kwietnia 1921 r. o zmianie artykułów 10 i 12 ustawy Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.
Monitor Polski Nr. 102 z dnia 7. V. 1921 r. poz. 149.
Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 17 marca 1921 r. w przedmiocie zmiany tymczasowych przepisów z dnia 26 stycznia 1920 r. o sposobie pobierania przychodów i dokonywania wydatków przez władze i urzędy państwowe (Monitor Polski Nr. 59 — 64 z 1920 r.).

URZĄD ZIEMSKI.

Monitor Polski Nr. 100 z dnia 4. V. 1921 r. poz. 145.
Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 21 kwietnia 1921 r. w przedmiocie ustalenia siedziby powiatowego Urzędu Ziemskiego na powiat Niezawski.

SAMORZĄD.

Dz. Ustaw Nr. 36 z dn. 28. IV. 1921 r. poz. 217.
Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 marca 1921 r. w przedmiocie przekazania Starościę we Włocławku przeprowadzenia ustawy z dnia 27 listo-

pada 1919 r. o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczenia pomieszczeń.

APROWIZACJA.

Dz. Ustaw Nr. 36 z dn. 28. IV. 1921 r. poz. 218. Rozporządzenie Ministra Apropowizacji z dnia 5 kwietnia 1921 r. w sprawie uchylecia rozporządzenia Ministra Apropowizacji z dnia 25 stycznia 1921 r. w przedmiocie przewozu żyta, pszenicy, jęczmienia, owsa, grochu, fasoli, gryki, prosa, peluszek, soczewicy, kukurydzy i przetworów tych ziemiopłodów, znajdujących się w obrocie pozakontyngentowym.

Dz. Ustaw Nr. 36 z dnia 28. IV. 1921 r. poz. 222. Rozporządzenie Ministra Apropowizacji z dnia 22 kwietnia 1921 roku w sprawie oszczędności spożycia.

Monitor Polski Nr. 101 z dnia 6. V. 1921 r. poz. 146. Instrukcja Ministra Apropowizacji z dnia 25 kwietnia 1921 r. w sprawie przewozu artykułów pierwszej potrzeby.

SPRAWY PRZEMYSŁU.

Dz. Ustaw Nr. 36 z dn. 28. IV. 1921 r. poz. 219. Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 kwietnia 1921 r. w przedmiocie zmiany cen ropy i przetworów naftowych.

Monitor Polski Nr. 99 z dn. 2. V. 1921 r. poz. 144. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 18 kwietnia 1921 r. w przedmiocie sekwestru cystern naftowych.

SZKOLNICTWO ROLNICZE.

Dz. Ustaw Nr. 38 z dn. 7. V. 1921 r. poz. 229. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 16 marca 1921 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Apropowizacji w przedmiocie uposażenia kierowników (czek) i nauczycieli (ek) publicznych ludowych szkół rolniczych, oraz ustanowienia opłat uczniów i uczennic publicznych ludowych szkół rolniczych za koszty utrzymania w internatach szkolnych.

Monitor Polski Nr. 102 z dn. 7. V. 1921 r. poz. 148. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 25 marca 1921 r. w przedmiocie udzielania stypendjów państwowych kandydatom na nauczycieli w ludowych szkołach rolniczych.

CLA.

Dz. Ustaw Nr. 38 z dnia 7. V. 1921 r. poz. 230. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 14 kwietnia 1921 r. w przedmiocie opłat za czynności urzędów celnych na obszarze b. zaboru pruskiego, dokonywane poza obrębem placu urzędowego lub w czasie poza-urzędowym.

RUCH GRANICZNY.

Dz. Ustaw Nr. 38 z dnia 7. V. 1921 r. poz. 231. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 kwietnia 1921 r. w przedmiocie ruchu granicznego między Polską a Gdańskiem.

POMOC ROLNA.

Dz. Ustaw Nr. 38 z dnia 7. V. 1921 r. poz. 232. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 22 kwietnia 1921 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie pomocy rolnej w roku 1921.

SPRAWIEDLIWOŚĆ.

Dz. Ustaw Nr. 36 z dnia 28. IV. 1921 r. poz. 220. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 kwietnia 1921 r., wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Zdrowia Publicznego, tudzież Rolnictwa i Dóbr Państwowych, w przedmiocie podwyższenia należytości znawców lekarzy i weterynarzy w b. zaborze austriackim.

Dz. Ustaw Nr. 36 z dnia 28. IV. 1921 r. poz. 221. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 19 kwietnia 1921 r. w przedmiocie strawnego i drogowego dla organów sądowych w b. dzielnicy austriackiej.

Dz. Ustaw Nr. 37 z dnia 30. IV. 1921 r. poz. 223. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 13 kwietnia 1921 r. w przedmiocie przepisów karno-sądowych na ziemiach przynależnych do Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umowy o preliminarjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 roku.

URZĘDNICY.

Dz. Ustaw Nr. 37 z dnia 30. IV. 1921 r. poz. 224. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 1921 r. o podziale miejscowości w Państwie Polskiem na klasy dla oznaczenia mnożnika dodatku drożyzniowego do płacy zasadniczej funkcjonariuszów państwowych.

KOLEJNICTWO.

Dz. Ustaw Nr. 37 z dnia 30. IV. 1921 r. poz. 225. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 9 kwietnia 1921 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 14 grudnia 1920 r. w sprawie przejęcia kolei, zbudowanych przez b. władze okupacyjne, pod zarząd Ministerstwa Kolei Żelaznych.

Dz. Ustaw Nr. 38 z dnia 7. V. 1921 r. poz. 226. Ustawa z dnia 15 kwietnia 1921 r. w sprawie powołania Państwowej Rady Kolejowej.

Dz. Ustaw Nr. 38 z dnia 7. V. 1921 r. poz. 233. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 29 kwietnia 1921 r. w sprawie zmiany w przepisach o kolejności przyjmowania ładunków, nadawanych do wysyłania, oraz o wykonaniu planu przewozowego na zasadzie kolejności.

Monitor Polski Nr. 98 z dn. 30. IV. 1921 r. poz. 143. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dn. 16 kwietnia 1921 r. w przedmiocie wysokości opłat za przewóz na linii Kutno-Strzałków wagonu ładownego lub próżnego o 4-ch osiach.

II.

198

Województwo Łódzkie Departament Apropowizacyjny L. Ap. 841/1 w sprawie przydziału zboża Kolonjom Letnim.

Łódź, dn. 10 maja 1921 r.

Do Panów Starostów Województwa Łódzkiego.

W myśl reskryptu Ministerstwa Apropowizacji z dn. 2. V. b. r. Nr. 22699/II/Rol., którym Województwo zostało powiadomionem, iż do prośby Ministerstwa Zdrowia Publicznego w sprawie przydziału Kolonjom Letnim produktów żywnościowych Ministerstwo Apropowizacji odnosi się z całą przychylnością, poleca się panom udzielać zgłaszającym się w powyższej sprawie

przedstawicielom instytucji dziecięcych jak najdalej idącej pomocy i w miarę możliwości z posiadanych zapasów przydzielać potrzebne na cel ten ilości zboża.

Za Wojewodę (—) Witold Major.

199

Województwo Łódzkie Departament Administracyjny L. A. D. 2390 (1) III w sprawie likwidacji oddziałów robotniczych jeńców na obszarze kraju.

Łódź, dnia 13 maja 1921 r.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Łódzkiego, oraz Pana Komisarza Rządu w Łodzi.

W myśl reskryptu M. S. Wojsk. z dnia 29. IV. 1921 r. za L. A. W. 134, wobec podpisania w dniu 24 lutego r. b. w Rydze umowy z Rosją sowiecką o wymianie jeńców wojennych i zakładników, poleca się zarządzić i dopilnować odesłania do właściwych obozów wszystkich jeńców, przydzielonych na terenie powierzono Panu powiatu (miasta) prywatnym pracodawcom do robót tak polnych jak i innych.

Również zechce Pan Starosta (Pan Komisarz Rządu) dopilnować, by pracodawcy prywatni wypłacili wszelkie zarobione należności pieniężne.

Za Wojewodę (—) Tułeczki.

III.

200

Województwo Łódzkie L. K. O. 2 (1) z dnia 19 maja 1921 r. w sprawie Komisji Oszczędnościowej.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Łódzkiego i Pana Komisarza Rządu na m. Łódź.

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 marca 1921 r. M. P. Nr. 66 ex 1921 r.) zostały powołane do życia Wojewódzkie Komisje Oszczędnościowe, których zadaniem będzie opracować wnioski w sprawie redukcji personelu względnie reorganizacji urzędów państwowych.

W myśl art. 3 powyższego rozporządzenia upoważniam Pana Starostę (Pana Komisarza Rządu) w imieniu Wojewódzkiej Komisji Oszczędnościowej do przeprowadzenia na wszystkich urzędach i instytucjach państwowych i instytucjach na terenie podległego Panu powiatu (miasta), a podległych Ministerstwu, wymienionym w art. 3 cytowanego rozporządzenia przedwstępnych dochodzeń w celu zebrania materiału potrzebnego niezbędnie Wojewódzkiej Komisji Oszczędnościowej do przeprowadzenia swych czynności.

W szczególności zebrania materiału dokonać należy we wszystkich urzędach i instytucjach państwowych podległych Ministerstwu Spraw Wewnętrznych (a zatem i policji), Skarbu, Przemysłu i Handlu, Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Robót Publicznych, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Kultury i Sztuki, Aproprowiacji, Zdrowia Publicznego, Pracy i Opieki Społecznej, Głównemu Urzędowi Ziemijskiemu i Głównemu Urzędowi Likwidacyjnemu.

Natomiast nie należy przeprowadzać dochodzeń w urzędach i instytucjach podległych Ministerstwu Spraw Wojskowych, Sprawiedliwości, Kolei Żelaznych i Poczty i Telegrafów, które to urzędy nie podlegają kompetencji Wojewódzkiej Komisji Oszczędnościowych.

Zebranie potrzebnego materiału rozpocznie Pan Starosta (Pan Komisarz Rządu) od ustalenia jakie urzędy państwowe podległe wyżej wymienionym Ministerstwom istnieją na terenie powiatu (miasta) w tym celu zażąda Pan Starosta (Pan Komisarz Rządu) od urzędów mieszkaniowych przedłożenia sobie wykazu mieszkań zarekwirowanych na potrzeby urzędów państwowych, w urzędach skarbowych sprawdzi Pan Starosta (Komisarz Rządu) na podstawie list płacy, jakie urzędy pobierają płace dla swych funkcjonariuszów z danego urzędu skarbowego, a na koniec wykorzysta Pan daty zebrane już swego czasu wskutek tutejszego reskryptu z 24. XI. 1920 r. L. Pr. 3678 (1) I.

Po ustaleniu w sposób powyższy ilości istniejących na terenie powiatu (miasta) urzędów państwowych przeprowadzi Pan Starosta (Pan Komisarz Rządu) osobiście na miejscu w każdym poszczególnym urzędzie czy instytucji, przy współudziale kierownika danego urzędu, dochodzenia w celu zebrania dat wymienionych w przyległym kwestjonariuszu (wykaz cyfrowy i wykaz imienny). Dla łatwiejszego zorientowania się dołącza się jeden kwestjonariusz, wypełniony jako wzór. W razie gdyby w tym czasie Pan Starosta bawił na urlopie, przeprowadzi tę czynność jego zastępca.

Przy przeprowadzeniu tych dochodzeń w jakimkolwiek urzędzie niepodległym służbowo Panu Staroście (Panu Komisarzowi Rządu), należy zachować odpowiedni takt i uprzejmość, nie występować zupełnie w stosunku do danego urzędu w charakterze zwierzchniczym, wstrzymać się ze swej strony od wszelkich uwag, co do ewentualnej zbędności tego urzędu, wadliwego jego funkcjonowania, lub nadmiernej ilości personelu, a ograniczyć się ma jedynie do zebrania dat, o których wyżej jest mowa, tak by przy przeprowadzeniu tych dochodzeń przez P. Starostę (P. Komisarza Rządu) nie w charakterze Starosty (Komisarza Rządu) lecz jako upoważnionego do tej czynności przez Wojewódzką Komisję Oszczędnościową nie dało powodu do jakichkolwiek tarć lub nieporozumień między Panem Starostą (Panem Komisarzem Rządu) a innymi urzędami państwowymi.

W celu ułatwienia Panom przeprowadzenia tych czynności Wojewódzka Komisja Oszczędnościowa ma odnosić się do władz II instancji względnie III inst. urzędów wymienionych w art. 3 cytowanego rozporządzenia z prośbą, by poleciły podwładnym sobie urzędom, Panom Starostom (Panu Komisarzowi Rządu) przy zbieraniu tych dat — szły jak najbardziej na rękę.

Po zebraniu odnośnych dat i wypełnieniu kwestjonariuszów odnośnie do każdego urzędu lub instytucji państwowej, istniejących na terenie powiatu, a podległych wyżej wymienionym Ministerstwom, przedłoży Pan Starosta (Pan Komisarz Rządu) wszystkie kwestjonariusze Wojewódzkiej Komisji Oszczędnościowej wraz ze sprawozdaniem, w którym Pan Starosta (Pan Komisarz Rządu) doniesie:

1. Które urzędy zdaniem jego są zbędne i winny być zlikwidowane, oraz jakiemu urzędowi przekazałby należało funkcje, jakie pełnił dotąd urząd, mający być zlikwidowanym.

2. W których urzędach zdaniem Pana Starosty (Pana Komisarza Rządu) personel jest zbyt liczny i winienby być zredukowany, oraz w jakim stopniu.

3. Wskaże Pan Starosta w szczególności te urzędy, które zdaniem jego rozporządzają bardzo licznym personelem, lub wogóle funkcjonują wadliwie i wymagają

reorganizacji, oraz te, które mimo stosunkowo nie-licznego personelu funkcjonują prawidłowo, a to w celu przeprowadzenia następnie lustracji takich urzędów przez delegatów Wojewódzkiej Komisji Oszczędnościowej.

4. Dołączy Pan Starosta (Pan Komisarz Rządu) ewentualnie swe dalsze uwagi, oparte na znajomości lokalnych stosunków i życzeniach szerszych kół społeczeństwa w sprawie reorganizacji i redukcji urzędów państwowych, jakie niewątpliwie są mu znane.

Ze względu na wielką wagę, jaką do należytego załatwienia sprawy reorganizacji urzędów państwowych i redukcji personelu przywiązuje zarówno Rada Ministrów, jak i całe społeczeństwo, poświęci Pan Starosta (Pan Komisarz Rządu) powierzonym mu zadaniom jak najbaczniejszą uwagę, zbierze potrzebne daty z możliwym pośpiechem i wypełnione kwestjonariusze wraz ze sprawozdaniem przedłoży bezwarunkowo najdalej do dnia 12 czerwca b. r.

Termin ten musi być bezwarunkowo pod osobistą odpowiedzialnością Pana Starosty dotrzymany, gdyż Wojewódzka Komisja Oszczędnościowa przed otrzymaniem potrzebnego jej materiału nie może rozpocząć swych właściwych czynności, które w myśl polecenia Prezydium Rady Ministrów winna ukończyć do 1 lipca 1921 r.

Przewodniczący Komisji:

Wojewoda (—) A. K a m i e ń s k i.

IV.

OKÓLNIKI.

201

Okólnik Nr. 34 z dnia 2 marca 1921 r. L. Ap. 489 (1) w sprawie obrotu zbożem pozakontyngentowem.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Łódzkiego, Pana Komisarza Rządu na m. Łódź i Kom. Aprow. m. Łodzi i Pabjanice.

W związku z rozporządzeniem Ministra Aprowizacji z dnia 25 stycznia 1921 r. w przedmiocie przewozu żyta, pszenicy, jęczmienia, owsa, grochu, fasoli, gryki, prosa, peluski, soczewicy, kukurydzy i przetworów tych ziemiopłodów, znajdujących się w obrocie pozakontyngentowym (Wiad. Min. Apr. Nr. 5, str. 49) Województwo komunikuje, iż z dniem 1 marca b. r., ponieważ z dniem tym kończy się ostateczny termin odstawy kontyngentu, zaświadczenia na zakup i przewóz ziemiopłodów i ich przetworów z rach. pozakontyngentowego, przez Województwo wydawane nie będą, a zakup ich i wywóz z powiatów, pozostawia się kontroli Panom Starostom, w myśl rozporządzenia Ministerstwa Aprowizacji (Dz. U. R. P. Nr. 81 z dnia 24. VIII. 1920 r. poz. 548 i Nr. 12 z dnia 1. II. 1921 r. poz. 69) jedynie ograniczeniom przewozowym podlegają ziemiopłody i ich przetwory, będące w rach. pozakonayngen. w powiatach: Łęczyckim, Słupceckim, Konińskim i Łódzkim. Z tych to powiatów żaden transport bez wiedzy Województwa wysłany być nie może.

Za Wojewodę (—) F. K o s t e c k i.

202

Okólnik Nr. 35 z dn. 4 marca 1921 r. L. Ap. 473 (1) w sprawie sprawozdań aprowizacyjnych. Do wszystkich Panów Starostów Województwa Łódzkiego, oraz Pp. Komisarzy Aprowizacyjnych miast wydzielonych Łodzi i Pabjanice.

Celem stałego i szybkiego informowania Ministerstwa Aprowizacji i Departamentu Aprowizacyjnego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi o stanie aprowizacyjnym powiatów, polecam wszystkim Panom Starostom na terenie Województwa Łódzkiego, jak również Komisarzom Aprowizacyjnym miast wydzielonych Łodzi i Pabjanice, pod ich osobistą odpowiedzialnością, pierwszego dnia każdego miesiąca, przedkładać szczegółowe sprawozdanie o stanie aprowizacyjnym powiatu za ubiegły miesiąc, Departamentowi Aprowizacyjnemu Urzędu Wojewódzkiego w 2-ch e g z e m - p l a r z a c h, z których jeden zostanie przedłożony przez Departament Ministerstwu Aprowizacji.

Sprawozdanie winno obejmować.

1. Stan zapasów zboża w powiecie.
 2. Sposób aprowidowania zbożem względnie jego przetworami ludności bezrolnej powiatu.
 3. Niedomagania aprowizacyjne powiatu.
 4. Czy i w jakim stopniu jest potrzebne zasilenie powiatu z zewnątrz.
 5. Zaopatrzenie ludności w artykuły przemysłowe, a to: a) sól, b) naftę, c) cukier, d) opał.
 6. Bieżące istotne ceny rynkowe zasadniczych artykułów pierwszej potrzeby.
 7. Uwagi ogólne i dezyderaty P. Starosty względnie Komisarza Aprowizacyjnego w sprawie poprawy stosunków aprowizacyjnych w powiecie.
- Sprawozdanie za ubiegły miesiąc luty polecam przedłożyć bezzwłocznie.

Wojewoda (—) A. K a m i e ń s k i.

203

Okólnik Nr. 36 z dnia 8 marca 1921 r. L. Ap. 498 (1) III w sprawie listów przewozowych na zboże dla emigrantów z powodu kolonizacji.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Łódzkiego.

Z powodu kolonizacji Kresów Wschodnich i Małopolski wschodniej, spodziewany jest wzmożony ruch emigrantów do tych obszarów, wobec czego Województwo poleca Pp. Starostom, zgłaszającym swój wyjazd, przyjść z wszelką pomocą, jak również zezwalać zabierać ze sobą do 20 Ctr. m. zboża na rodzinę i w tym celu należy wydawać listy przewozowe z podpisem „ładunek prywatny“.

Za Wojewodę (—) F. K o s t e c k i.

204

Ministerstwo Skarbu Dep. Kredytowy Wydział Walutowy (b) Nr. 1512/21/D. Kr.

Warszawa, dn. 21. I. 1921 r.

Do Głównego Urzędu Kasowego, Dyrekcji Skarbu we Lwowie i w Cieszynie, Ministerstw Kolei Żelaznych, Poczty i Telegrafów, Sprawiedliwości, Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych, oraz b. Dzielnicy Pruskiej (Departament Skarbu).

Nawiązując do swego okólnika z dnia 18 listopada 1920 r. Nr. 69737/20 w sprawie wymiany zniszczonych i zatrzymania fałszywych biletów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej (Monitor Polski z 1920 r. Nr. 292 i Dz. Urz. Ministerstwa Skarbu z 1920 r. Nr. 44 — 45, poz. 628), Ministerstwo Skarbu prosi niniejszym treść ustępu przedostatniego § 4-go powołanego okólnika, nadając temu ustępowi brzmienie następujące:

„Jeden egzemplarz protokołu należy wydać osobie, której bilet zatrzymano, jeden egzemplarz pozostawić w aktach i dwa egzemplarze wraz z zatrzymanym biletem odesłać do najbliższego Oddziału Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej“.

Uprasza się o podanie powyższego sprostowania podległym jednostkom kasowym do wiadomości i stosowania.

Za Ministra Skarbu (—) podpis.
Dyrektor Departamentu Kredytowego.

Okólnik Nr. 463 Min. Spr. Wewnętrznych Nr. O. B. 2793/2. Warszawa, dnia 18 lutego 1921 r.

Wszystkim Pp. Wojewodom, P. Generalnemu Delegatowi Rządu we Lwowie, oraz P. Komisarzowi Rządu na Warszawę.

W ślad tut. Okólnika Nr. 415 z dn. 24 grudnia 1920 r. Nr. O. B. 2793/1 do wiadomości i dalszego zarządzenia.

Minister w z. (—) D u n i k o w s k i w. r.

Okólnik Nr. 37 z dnia 8 marca 1921 r. L. Ad. 334 (3) I w sprawie przyjmowania i wymiany zniszczonych i fałszywych polskich banknotów markowych.

Wszystkim Panom Starostom i Panu Komisarzowi Rządu w Łodzi

do wiadomości.

Za Wojewodę Ł y s z k o w s k i.

205

Okólnik Nr. 38 z dnia 12 marca 1921 r. L. Pr. 148 (3) I w sprawie formułowania wniosków przez władze administracyjne I instancji.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Łódzkiego i Pana Komisarza Rządu na miasto Łódź.

Zdają się niejednokrotnie wypadki, że Panowie Starostowie (Pan Komisarz Rządu), przedkładając daną sprawę do decyzji Województwa, lub też do decyzji Ministerstwa za pośrednictwem Województwa, nie formułują wniosku, ani go nie motywują.

Fakt ten zmusza Województwo do zwracania odnośnych spraw Panom Starostom do uzupełnienia, co przewleka znacznie merytoryczne załatwienie sprawy i powoduje całkiem zbędną pisaninę.

Aby na przyszłość tego rodzaju wypadkom zapobiec, polecam Panom Starostom (Panu Komisarzowi Rządu), opierając się na postanowieniach okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 196 z 9. VI. 1920 r. L. AO. 1489 i wskutek reskryptu tegoż Ministerstwa z 17. II. 1921 r. L. BB. 5068/I, by wszelkie sprawy, przedkładane władzom wyższym do decyzji (zarówno podania stron jak i rekursy), zaopatrzone były w należyte umotywowany wniosek władzy administracyjnej I-ej instancji. O ile motywy, które skłaniają Panów Starostów (Pana Komisarza Rządu) do postawienia danego wniosku, zawarte są w wyniku przeprowadzonych w odnośnej sprawie dochodzeń, których akta są dołączone, mogą Panowie Starostowie (Pan Komisarz

Rządu), dla uniknięcia przedkładania długich sprawozdań, opisujących przebieg sprawy, powołując się jedynie, że motywem wniosku jest wynik dochodzeń, uwidoczniony w takim to a takim załączonym akcie.

Równocześnie Województwo na jedną jeszcze w urzędowaniu władz administracyjnych I-ej instancji dostrzeżoną niewłaściwość, musi zwrócić uwagę Panów Starostów (Pana Komisarza Rządu), a mianowicie tę, że przy przeprowadzaniu dochodzeń zbyt często ograniczają się władze administracyjne I-ej instancji do polecenia zbadania danej sprawy organom Policji Państwowej, lub urzędom gminnym i jedynie na podstawie ustalonego przez te organa stanu rzeczy, opierają swe decyzje.

Ten sposób przeprowadzania dochodzeń z jednej strony obarcza zbyt pracą organa Policji Państwowej i urzędy gminne, z drugiej znów strony, zwłaszcza w sprawach zawilszych, do których wyjaśnienia potrzebną jest dokładna znajomość odnośnych przepisów ustawowych, nie daje tak dokładnego wyniku, któryby mógł służyć za podstawę do merytorycznego zażyczenia danej sprawy.

Polecam przeto Panom Starostom (Panu Komisarzowi Rządu), by we wszelkich ważniejszych sprawach nie opierali się jedynie na wyniku dochodzeń, przeprowadzanych przez organa Policji Państwowej, lub urzędy komunalne, lecz polecali zbadanie sprawy odpowiednio ukwalifikowanemu urzędnikowi Starostwa, który dochodzenia te winien przeprowadzać bądź na miejscu przy sposobności wyjazdów komisyjnych w innych sprawach, lub przez wzywanie potrzebnych do wyjaśnienia danej sprawy osób do Starostwa.

Wojewoda (—) A. K a m i e ń s k i.

206

Okólnik Nr. 39 z dnia 11 marca 1921 r. L. Pr. 586 (8) II w sprawie uposażenia Starostów i ich zastępców.

Do Pp. Starostów Łódzkiego Okręgu Wojewódzkiego i P. Komisarza Rządu na m. Łódź.

W ślad tut. Okólnika Nr. 193 z dnia 9 grudnia 1920 r. L. Pr. 3519 (4) II w sprawie terminu, od którego Pp. Starostwie i ich zastępcy mają otrzymywać uposażenie według ustalonych dla nich stopni służbowych, t. j. VI-go dla Starostów i VII-go dla zastępców — wyjaśniam na podstawie reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 28 lutego b. r. Nr. O. P. 6017/28 co następuje:

Ponieważ dodatek reprezentacyjny dla Starostów, będący ekwiwalentem poprzednio przez nich pobieranego dodatku funkcyjnego, został im przyznany od dnia 1 października 1920 r., przeto od tego terminu nastąpić winno ostateczne uregulowanie ich uposażenia według ustalonych norm, gdyż inaczej dodatek reprezentacyjny byłby przez Starostów pobierany podwójnie. Mylnie jest bowiem mniemanie niektórych Starostów, że pobierali oni kiedykolwiek uposażenie według kategorii Va. W żadnym z wydanych im prowizorycznie dekretów nominacyjnych kategoria płacy nie jest wskazana, podawana zaś w dekretach wysokość ryczałtowego wynagrodzenia zawierała prócz pensji i dodatków drożyznianych obliczanych według VI kat. płacy, jeszcze specjalny dodatek funkcyjny, resp. reprezentacyjny. Od tegoż terminu 1 października 1920 r. powinna również nastąpić regulacja uposażenia zastępców

Starostów dawnego typu, którym z mocy ustawy z dn. 13. VII. 1920 r. przysługuje uposażenie według VII stopnia służbowego.

Wojewoda w z. (—) Dr. G a r a p i c h.

207

Okólnik Nr. 40 z dnia 11 marca 1921 r. L. Ap. 247 (3) w sprawie przydziału seradeli, łubinu i peluski na cele siewne.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Łódzkiego, oraz Komisarzy Apr. miast wydzielonych Łodzi i Pabjanic.

W wykonaniu reskryptu Ministerstwa Aprowizacji z dnia 1 marca 1921 r. Nr. 2 Rol. 703 anuluję Okólnik Nr. 11, wydany przez Województwo Łódzkie dnia 4 lutego 1921 r. w sprawie przydziału łubinu i seradeli do siewu.

Ministerstwo Aprowizacji wyżej wymienionym reskrytem wyjaśnia, że łubinem i seradela można dysponować li tylko jako surogatem w razie braku paszy, peluszką zaś jako surogatem zboża chlebowego (domieszka do mąki). Łubin, seradela i peluska zdalna do siewu, znajdujące się w magazynach Państwowego Urzędu Zbożowego w Województwie Łódzkim, zostaną przekazane przez Ministerstwo Aprowizacji Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych, celem zużycia ich na obsianie odłogów, powstałych w innych Województwach wskutek wojny światowej i najazdu bolszewickiego.

Wojewoda (—) Antoni K a m i e ń s k i.

208

Okólnik Nr. 41 z dn. 12. III. 1921 r. L. Ap. 13/225 w sprawie potrąceń z należności za przymusową odstawę.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Łódzkiego, Komisarza Rządu na m. Łódź, oraz Komisarzy Aprowizacyjnych miast wydzielonych: Łodzi i Pabjanic.

Z dokonanych lustracji powiatów, Ministerstwo Aprowizacji przekonało się, że niektórzy Pp. Starostowie różnie komentują art. 4 Przepisów Wykonawczych z dnia 24 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 70, poz. 474) do Ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. o aprowizacji na rok gospodarczy 1920/21 (Dz. U. Rz. P. Nr. 56, poz. 348), czyniąc potrącenia z należności producentów nietylko w razie zastosowania przymusowej odstawy przy pomocy policji państwowej lub oddziałów asystencyjnych wojskowych, lecz także i w razie opóźnionej odstawy przez samego producenta.

Zaznaczam, że postępowanie takie jest niedopuszczalne jako sprzeczne z przepisem wyżej wymienionego artykułu, który wyraźnie podaje, że w razie, gdy wytwórca rolny nie odstawi kontyngentu w przepisany terminie, władza administracyjna I-ej instancji przeprowadzi przy pomocy policji państwowej, względnie przydzielonego oddziału asystencyjnego w obecności właściwego sołtysa lub wójta gminy przymusową odstawę i wszelkie inne niezbędne w danym wypadku czynności jak młóckę, czyszczenie i t. p., używając do tego zabudowań i wszelkich pomocniczych środków gospodarstwa danego wytwórcy, a na kosztą związane z przeprowadzeniem tej przymusowej dostawy ma potrącić

producentowi 10% z należności za odstawięone przymusowo ziemiopłody. Sumy osiągnięte z tytułu potrąceń, przekazują filje lub agentury P. U. Zb. Starościę na pokrycie poniesionych kosztów — w miarę jego zapotrzebowań. Sam fakt opóźnienia w odstawię kontyngentu przez producenta bez przymusowej jednak dostawy w asystencji policji lub oddziału asystencyjnego wojskowego nie daje prawnego tytułu do strącania mu 10% z jego należności.

Polecam Panom Starostom bezzwłocznie zarządzić zwrot sum niesłusznie z powyższego tytułu potrąconych producentom.

Ministerstwo zaznacza, że o ile uzyskane z przymusowej odstawy w asystencji policji lub oddziału asystencyjnego wojskowego sumy nie wystarczą w którymś powiecie na pokrycie kosztów, związanych z przymusową odstawą, Ministerstwo po otrzymaniu odnośnych danych ze wszystkich Województw i Małopolski, poleci Państwowemu Urzędowi Zbożowemu przekazać na pokrycie tych niedoborów niezbędne sumy, z powiatów, w których wpływy były wyższe, niż koszty.

Wobec tego, polecam Panom Starostom sporządzić w jak najkrótszym czasie odpowiednie dokładne wykazy sum, uzyskanych z 10% potrąceń producentom z ich należności z powodu przymusowej odstawy, jakoteż rachunki wydatkowania tych sum, by Województwo było w możności przedłożenia ich Ministerstwu Aprowizacji.

Wojewoda (—) A. K a m i e ń s k i.

209

Okólnik Nr. 42 z dn. 16. III. 1921 r. L. Ap. 55 (28) III w sprawie zabezpieczenia aprowizacji dla funkcjonarjuszów policji.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Łódzkiego i Pana Komisarza Rządu w Łodzi.

W celu zabezpieczenia aprowizacji dla funkcjonarjuszów Policji Państwowej, tak skoszarowanych jak i nieskoszarowanych, pozostających w służbie czynnej, Województwo poleca Pp. Starostom (P. Komisarzowi Rządu w Łodzi) przedłożyć wykaz zapotrzebowania miesięcznego, licząc po 13½ kg. mąki miesięcznie na funkcjonarjusza.

Za Wojewodę (—) F. K o s t e c k i.

210

Okólnik Nr. 43 z dn. 16. III. 1921 r. L. Pr. 1114 (7) III w sprawie zwalczania drożyzny.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Łódzkiego i Pana Komisarza Rządu na miasto Łódź.

Okólnikiem Nr. 22 z dn. 7 lutego 1921 r. L. Pr. 710 (1) III zawiadomiłem Panów Starostów i Pana Komisarza Rządu na m. Łódź, że Pan Minister Spraw Wewnętrznych upoważnił mnie osobiście do internowania paskarzy wojennych na podstawie ustawy z dnia 25-go lipca 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 62, poz. 364) i jednocześnie poleciłem Panom po ustaleniu, kto na terenie ich powiatu trudni się paskarstwem, przedłożyć mi wnioski swe na internowanie tych osobników.

Mimo, że od chwili otrzymania przez Panów tego okólnika upłynął już znaczny przeciąg czasu, Rząd żaden z Panów Starostów, ani Pan Komisarz Rządu nie przedłożył mi w tym kierunku żadnego wniosku, tak jakby na terenie całego Województwa nie było zu-

pełnie paskarzy wojennych, co niestety, jednak nie odpowiada w zupełności istotnemu stanowi rzeczy.

Przypominam Panom tedy treść tutejszego okólnika Nr. 22 i wyrażam oczekiwanie, że w najbliższych dniach przedłożą mi Panowie swe należycie umotywowane wnioski w wyżej podanym kierunku.

Wnioski, te, zwłaszcza pierwsze jakie w tym kierunku przedłożone zostaną, nie powinno obejmować większej ilości drobnych paskarzy wojennych, lecz dotyczyć winne jedynie tylko najwybitniejszych paskarzy, działających na terenie powiatu, co do których istnieje w społeczeństwie ustalona opinia, że paskarstwem się trudnią, a których z łatwością ustalić można z faktu, że w krótkim przeciągu czasu dorobili się znacznych fortun, które w dalszym ciągu przez uprawianie paskarstwa powiększają.

Przy przedkładaniu odnośnych wniosków nie powinni Panowie Starostowie (Pan Komisarz Rządu) liczyć się zupełnie z wybitnym stanowiskiem społecznym, jakie niejednokrotnie zajmuje paskarz, lecz postępować w danych wypadkach z całą bezwzględnością. Wniosków swych jednak nie powinni Panowie Starostowie (Pan Komisarz Rządu) opierać jedynie tylko na doniesieniach niższych funkcjonariuszów i wyniku przeprowadzonych przez nich dochodzeń, gdyż mógłby się zdarzyć fakt, że taki funkcjonariusz zrobiłby doniesienie powodowany jedynie chęcią zemsty osobistej, lecz oprzeć winni je, na dokładnej znajomości stosunków lokalnych, ustalonej w społeczeństwie opinii o danym osobniku i zebranych w ten sposób zupełnie wyczerpującym materiale dowodowym.

Zwracam uwagę Panów Starostów (Pana Komisarza Rządu), z jednej strony fakt, że wobec szalejącej, a wywołanej w głównej mierze przez paskarzy drożyzny, szerokie koła społeczeństwa, uginające się pod jej ciężarem, domagają się wręcz od władz ochrony przed paskarzami i że bezczynność władz w tym kierunku, spotkać by się musiała z ciężkimi zarzutami ze strony społeczeństwa, z drugiej znów strony fakt, że internowanie osób, któreby nie miały ustalonej opinii paskarzy, lub którym udowodnićby można, tylko drobne pojedyncze spekulacje paskarskie, naraziłoby też władze administracyjne na również bardzo ciężkie zarzuty i wyrażam oczekiwanie, że Panowie Starostowie (Pana Komisarza Rządu) należytem zrozumieniu ważności tej kwestji i połączonych z załatwieniem jej trudności, osobiście tą sprawą się zajmą, ułożeniu odnośnych wniosków poświęcą jak najbaczniejszą uwagę i przedłożą mi tego rodzaju materiał dowodowy, który się oprzeć potrafi wszelkiej krytyce.

Nakoniec polecam Panom Starostom (Panu Komisarzowi Rządu) równocześnie z przedłożeniem wspomnianych wyżej wniosków, zapewnić odpowiedni lokal, w którym internowanych możnaby osadzić. Byłoby bardzo pożądanem, by internowani osadzeni zostali w obrębie powiatu na terenie którego działali, jeśliby jednak ze względów lokalnych okazało się to tu i owdzie niemożliwem do wykonania, doniosą o tem Panowie Starostowie przy przedkładaniu odnośnych wniosków Województwu, które poczyni dalsze zarządzenia, w celu pomieszczenia internowanych w Łodzi.

Wojewoda (—) A. K a m i e ń s k i.

211

Okólnik Nr. 44 z dn. 19. III. L. Ap. 66 (55) IV w sprawie wycofania z mydlarni sztanc z orłem polskim i napisem „Ministerstwo Apropowizacji“.

Do wszystkich Panów Starostów, oraz Pp. Komisarzy Apropowizacyjnych miast wydzielonych Łodzi i Pabjanic.

W związku z pismem okólnem Województwa z dn. 7 stycznia r. b. Nr. 747/IV-31, znoszącym sekwestr łożu i kontyngent mydła, w myśl zarządzenia Ministerstwa Apropowizacji w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu poleca się wycofać od fabrykantów mydła, sztancę z orłem państwowym i napisem „Ministerstwo Apropowizacji“.

Uchylenie się od wydania sztanc i używanie ich nadal będzie ścigane prawnie.

Za Wojewodę (—) W. M a j o r.

V.

212

Ruch służbowy w Urzędzie Wojewódzkim.

Wojewoda

z etatu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych
a) mianował:

pom. refer. w VIII st. sł. Marksa Adolfa, Książkowskiego Czesława i Hanczke Kazimierza;
urzęd. kanc. w VIII st. sł. Jarmickiego Lucjana;
p. o. urzęd. VIII st. sł. Banasia Aleksandra;
sekretarzami w IX st. sł. Krzyżanowskiego Władysława i Porejko Aleksandra;

p. o. urzęd. IX st. sł. Pfałfrównę Lucję;
p. o. urzęd. X st. sł. Kaźmierczakównę Eugenję;
b) zwolnił:

Daligową Elżbietę, p. o. urzęd. X st. sł. na wł. prośbę od dn. 1 kwietnia 1921 r.;

z etatu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych mianował:

Dunin-Juniewiczową Jadwigę, p. o. urz. IX st. sł.

VI.

213

Wyrok w przedmiocie pociągnięcia m. Łodzi do udziału w wydatkach utrzymania powiatowych dróg kołowych.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Sądowym Sądu Najwyższego jako Senatu dla Spraw Administracyjnych.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

Sąd Najwyższy w składzie:

Przewodniczący: Pierwszy Prezes S. Srzednicki,
Sędziowie: A. Wolski, R. Moraczewski,
przy udziale Sekretarza P. Mikoszy

i w obecności Podprokuratora B. Pohoreckiego rozpoznawał skargę Wydziału Powiatowego Sejmiku Łódzkiego, na decyzję Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 19 lutego 1920 r. Nr. S. F. 575/2 w przedmiocie pociągnięcia miasta Łodzi do udziału w wydatkach utrzymania powiatowych dróg kołowych.

W dniu 26 listopada 1919 r. uchwalił Sejmik Powiatowy Łódzki pociągnąć miasto Łódź do udziału w urzymywaniu dróg powiatu Łódzkiego w wysokości ½ ogólnych kosztów konserwacji tychże dróg.

Uchwała ta nie uzyskała zatwierdzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, która w decyzji z 19 lutego

1920 r. Nr. S. F. 575/2 zajęło stanowisko, że Łódzki Powiatowy Związek Komunalny nie ma żadnej podstawy prawnej do pociągania miasta Łodzi do udziału w wydatkach na utrzymanie powiatowych dróg kołowych, gdyż Łódź, jako miasto wydzielone z Powiatowego Związku Komunalnego i stanowiące samodzielny powiat miejski, zgodnie z p. 2 art. 11 Dekretu o samorządzie miejskim, ma w zakresie swego działania zakładanie i utrzymywanie dróg, mostów, ulic i t. p. i nie jest wobec tego obowiązane do ponoszenia jakichkolwiek ciężarów na utrzymanie dróg Powiatowego Związku Komunalnego. Przeciw powyższej decyzji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wniósł Wydział Powiatowy Sejmiku Łódzkiego skargę do Sądu Najwyższego, w której uprasza o uchylenie tej decyzji i o zatwierdzenie zakwestjonowanej uchwały. W skardze powołuje się Wydział Powiatowy na to, że wedle art. 9 Dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. Dz. Pr. Nr. 14 poz. 149 ciężar utrzymania dróg bitych powiatowych rozkłada się m. i. na adjacentów, o do nich należy także miasto Łódź, dalej że w myśl art. 10 cytowanego Dekretu obowiązują nadal dawniejsze ustawy i przepisy względem poszczególnych kategorii dróg, wobec czego ustawa rosyjska z 19 czerwca 1870 r. (Dz. Pr. tom 70), w myśl której i miasto Łódź brało udział w ponoszeniu kosztów na utrzymanie dróg kołowych, pozostaje nadal w swej mocy, jako nie zmienione przez przepisy Dekretu.

Sąd Najwyższy rozważył co następuje:

Nieuzasadnione jest przedewszystkiem powoływanie się skargi na ustawę rosyjską z 19 czerwca 1870 r. Ustawa ta opiera się bowiem na podziale dróg na trzy rzędy: a) trakty główne gubernjalne, b) drogi boczne czyli powiatowe i c) drogi wiejskie i polne, zaś Dekret w przedmiocie tymczasowych przepisów o zarządzie drogami kołowymi z dnia 7 lutego 1919 r. Dz. Pr. Nr. 14 poz. 149 dzieli w art. 4 wszystkie drogi kołowe pod względem administracyjnym na dwie kategorie: a) powiatowe, b) gminne, zatem uchyla dotychczasowy podział, a tem samem i łączący się z tym podziałem dotychczasowy sposób utrzymania dróg, stanowiąc w art. 9 co do dróg powiatowych w obrębie byłego zaboru rosyjskiego nowy oposób rozdziału kosztów utrzymania, na pokrycie których składają się przedewszystkiem sumy przeznaczone przez Samorządy i opłaty drogowe istniejące, dalej zaś rozkłada się ciężar utrzymania bitych dróg powiatowych na adjacentów w 20%, na samorząd powiatowy w 50% i na Państwo w 30%. Postanowienie art. 10 cyt. Dekretu, że do czasu wydania jednej ustawy drogowej dla całego Państwa w każdej dzielnicy obowiązują nadal dawniejsze ustawy i przepisy względem poszczególnych kategorii dróg ze zmianami, wynikającymi z niniejszego Dekretu, nie może więc uzasadniać zastosowania ustaw z 19-go czerwca 1870 r. odnośnie do rozdziału kosztów utrzymania dróg powiatowych ta bowiem uchyloną została w swej części o rozkładzie ciężaru utrzymania dróg właśnie przepisami art. 9 cytowanego Dekretu z 7 lutego 1919 r., które w tej mierze jedynie są obowiązujące.

Ze stanowiska zaś tych przepisów powstaje przedewszystkiem pytanie, czy wydzielone z powiatu miasto Łódź, jako takie można uważać za adjacenta odnośnie do dróg powiatowych, powiatu Łódzkiego w rozumieniu art. 9 cytowanego Dekretu. To pytanie należy zaprzeczyć. Miasto Łódź może być adjacentem w tem rozumieniu tylko o tyle, o ile posiada nieruchomości

przy drodze powiatowej, na co jednak ani zakwestjonowana uchwała z dn. 26 listopada 1919 r. ani skarga wcale się nie powołuje. W swoim charakterze jednak jako jednostka organizmu samorządowego nie może być miasto Łódź uważane za adjacenta w rozumieniu Dekretu z 7 lutego 1919 r. odnośnie do dróg powiatu Łódzkiego, gdyż Dekret ma oczywiście na myśli adjacentów w obrębie powiatu, nie zaś sąsiadujące z powiatem inne samodzielne związki samorządowe równego rzędu.

Przeciwnie zapatrywanie doprowadziłoby do konsekwencji nie dających się prawnie i gospodarczo usprawiedliwić, ileż każdy powiat musiałby się chyba przyczyniać do kosztów utrzymania dróg powiatów z nim graniczących. Z powyższych zasad Sąd Najwyższy skargę Wydziału Powiatowego Sejmiku Łódzkiego na decyzję Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 19 lutego 1920 r. Nr. S. F. 575/2 oddał.

Sekretarz Sądu Najwyższego (—) P. M i k o s z a.

Obwieszczenia o rejestracji stowarzyszeń.

214

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 17. I. 1921 r. L. Pr. 3032 (3) III wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 188 Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Babiaku, gm. Lubotyń, pow. Kolskiego.

215

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 18. I. 1921 r. L. Pr. 94 (3) III wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 190 Stowarzyszenie Żydowskie „Szlojmej Emunej Izrael“ w Bełchatowie, pow. Piotrkowskiego.

216

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 19. I. 1921 r. L. Pr. 3957 (1) III wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 192 Stowarzyszenie Śpiewacze Ewangelickiego Zboru Św. Jana w Łodzi (statut zmieniony w miejsce dawnego zatw. przez b. wł. rosyjskie).

217

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 18. I. 1921 r. L. Pr. 3412 (3) III wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 191 Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Walichnowach, gm. Sokolniki, pow. Wieluńskiego.

218

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 21. I. 1921 r. L. Pr. 703 (2) III wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 193 Stowarzyszenie Drobnych Kupców i Przemysłowców w Zgierzu.

Wojewódzka Komisja Oszczędnościowa.

Na skutek rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 18 marca 1921 r. (Dz. P. Nr. 66 z dn. 22. III. 1921 r.) utworzona została Wojewódzka Komisja Oszczędnościowa dla tutejszego Okręgu Wojewódzkiego i rozpoczęła swe czynności przedwstępno-organizacyjne.

OGŁOSZENIA

Zarząd T-wa Akcyjnego Fabryk Sukna **H. LANDSBERG** w TOMASZOWIE-RAWSKIM

zawiadamia niniejszym Pp. Akcjonariuszów, że w dniu 28 maja 1921 r. o godz. 5-ej po południu w lokalu Zarządu w Tomaszowie-Rawskim odbędzie się

ZWYCZAJNE ROCZNE WALNE ZGROMADZENIE

Akcjonariuszów tegoż Towarzystwa z następującym porządkiem dziennym:

1. Sprawozdanie Zarządu z działalności w roku operacyjnym 1921.
2. Bilans za rok 1920.
3. Rozpatrzenie budżetu na rok 1921.
4. Przewartościowanie majątku.
5. Wybór Członków Zarządu na miejsce ustępujących, jak również wybór dwóch zastępców dyrektorów.
6. Wybór Członków Komisji Rewizyjnej.
7. Wnioski Akcjonariuszów.

W razie nieprzybycia wymaganej przez par. 62 Ustawy liczby akcjonariuszów w terminie wyżej wskazanym, następne zgromadzenie odbędzie się w dniu 11 czerwca r. b. o godz. 5 po południu w tymże lokalu z tymże porządkiem dziennym. Uchwały tego Zgromadzenia, zwołanego w drugim terminie, będą prawomocne bez względu na liczbę obecnych akcjonariuszów.

ZARZĄD

Kooperatywy Związku Ekonomicznego Pracowników Państwowych w Łodzi,

podaje do wiadomości członków Związku, że dalszy ciąg

Ogólnego Zebrania Roczne

odbędzie się w dniu 30 maja r. b., t. j. w poniedziałek o godz. 5 po południu w Sali Koncertowej przy ulicy Dzielnej 18, bez względu na ilość obecnych.

Wobec ważności spraw, będących na porządku dziennym, mianowicie: zmiana statutu, powiększenie udziałów członkowskich i t. p., uprasza się o jak najliczniejszy współudział.

Wstęp na salę mają tylko członkowie Związku za okazaniem książeczki lub legitymacji członkowskiej.

Urząd Starszych Zgromadzenia Kupców m. Łodzi

podaje do wiadomości, iż w myśl uchwały Komitetu Reprezentantów Zgromadzenia Kupców m. Łodzi z dn. 19 kwietnia 1921 r., począwszy od dnia 1 sierpnia 1921 r., Bank Handlowy w Łodzi wykupuje wszystkie niewylosowane do tej pory obligacje (z 1905 r.) Zgromadzenia Kupców m. Łodzi. Za czas od 1 sierpnia 1921 r. przestają być opłacane odsetki od tych obligacyj.

Rada Zarządzająca **KALISKIEJ FABRYKI CHEMICZNEJ** SPÓŁKI AKCYJNEJ

w KALISZU, ul. Łódzka Nr. 18,

niniejszym zawiadamia Pp. Akcjonariuszów, że w dniu 7 czerwca o godz. 5-ej po południu w gmachu Kaliskiego Oddziału Banku Handlowego w Warszawie odbędzie się

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów.

Porządek obrad następujący:

1. Wybór przewodniczącego.
2. Sprawozdanie Zarządu z dotychczasowej działalności.
3. Zatwierdzenie kupna placu i upoważnienie Zarządu do nabycia nowej nieruchomości.
4. Podwyższenie kapitału zakładowego.
5. Wybór jednego Członka Rady Zarządzającej.
6. Wolne wnioski.

Akcjonariusze, pragnący przyjąć udział w Walnym Zgromadzeniu, winni nie później, niż w 7 dni przed terminem Zgromadzenia złożyć swe akcje lub zaświadczenia depozytowe Instytucyj Kredytowych do Kaliskiego Oddziału Banku Handlowego w Warszawie.

ZARZĄD

Krajowego Związku Przemysłu Włókienniczego

Łódź, Moniuszki 5

podaje niniejszem do wiadomości Pp. Członków Związku, że doroczne

Walne Zgromadzenie

odbędzie się w lokalu Związku w dniu 23-ym maja o godzinie 5-ej po południu; gdyby zaś z powodu braku quorum zgromadzenie odbyć się nie mogło w powyższym terminie, to odbędzie się w dniu 25-ym maja i będzie prawomocne bez względu na ilość obecnych. Wszelkich informacji w sprawach, związanych z walnym zgromadzeniem, udziela biuro Związku.

DRUKARNIA PAŃSTWOWA W ŁODZI

TELEFON 29 ♦ ♦ ♦ PIOTRKOWSKA 85

WYKONYWA WSZELKIE ROBOTY
W ZAKRESIE DUKARSTWA
WCHODZĄCE

6-ta emisja akcji Banku Handlowego w Łodzi.**Bank Handlowy w Łodzi**

ma zaszczyt podać do wiadomości, że na zasadzie uchwały Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszów z dn. 17 lutego 1921 r., zatwierdzonej przez Pp. Ministrów Skarbu, oraz Przemysłu i Handlu postanowieniem z dn. 7 kwietnia 1921 r. Nr. 242, *kapitał zakładowy Banku zwiększony zostaje o 43,200,000 marek polskich*, t. j. do wysokości mk. p. 64,800,000, drogą emisji 80,000 nowych akcji po mk. 540 im. wart. każda, na warunkach następujących:

1. Cena emisyjna nowej akcji (6-ej emisji) oznacza się na mk. 900 za sztukę, z których mk. 540 zaliczone będą do kapitału zakładowego, a reszta — po potrąceniu kosztów emisji — wpłynie na kapitał zapasowy.

2. Każda akcja pierwszych pięciu emisji daje prawo do nabycia dwóch nowych akcji (6-ej emisji).

3. Akcjonariusze, pragnący skorzystać z prawa nabycia nowych akcji (6-ej emisji) powinni w miejscach poniżej wskazanych przedstawić swe akcje dawniejszych emisji do ostemplowania, nie później, niż dn. 6 czerwca 1921 r., gdyż po upływie tego terminu tracą prawo nabycia nowych akcji i jednocześnie wnieść: najpóźniej dn. 6 czerwca 1921 r. mk. 450.— na każdą akcję nowej 6-ej emisji i najpóźniej dn. 20 lipca 1921 r. mk. 450.— na każdą akcję nowej 6-ej emisji.

4. Przy wpłacie wydane będą imienne świadectwa tymczasowe, które zamienione zostaną na akcje po ich wydrukowaniu.

5. Nowe akcje (6-ej emisji) będą miały udział w zyskach Banku za rok 1921, począwszy od 1 lipca 1921 r.

6. Zapisy na nowe akcje i wpłaty przyjmują: Bank Handlowy w Łodzi i jego oddziały: w Warszawie, Lublinie, Radomiu i Kielcach, oraz „Mitteldeutsche Creditbank“ w Berlinie.

Dnia 22-go maja r. b. o godz. 2-ej po poł. w I-ym, a o godz. 3-ej w II-im terminie w lokalu własnym przy ulicy Rokicińskiej 93 odbędzie się doroczne

Ogólne Zebranie**Członków Widzewskiego Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego**

z następującym porządkiem obrad:

1. Wybór Prezydium.
2. Odczytanie protokołu z poprzedniego Zebrania.
3. Sprawozdanie Zarządu, Rady i Komisji Rewizyjnej za 1920 r.
4. Zatwierdzenie budżetu na rok 1921.
5. Wnioski Zarządu i Rady.
6. Wnioski Członków.

Założyciele Spółki Akcyjnej**„SWEŁAN”****Fabryka Przetworów Chemicznych w Łodzi,**

podają do wiadomości, że w dniu 5 czerwca r. b., o godz. 2½ po poł., odbędzie się w biurze Spółki, w Łodzi, przy ul. Pańskiej Nr. 125,

Organizacyjne Walne Zebranie Akcjonariuszów,

z następującym porządkiem dziennym:

1. Wybór przewodniczącego.
2. Sprawozdanie założycieli i udzielenie im absolutorium.
3. Przejęcie od poprzedniego właściciela majątku ruchomego i nieruchomego przy ul. Pańskiej Nr. 125 w Łodzi.
4. Zatwierdzenie budżetu na rok operacyjny 1921.
5. Wybór członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej.
6. Upoważnienie Zarządu do nabywania i zbywania wszelkich nieruchomości, oraz do obciążania nieruchomości Spółki długami hipotecznymi i przywatnemi.
7. Upoważnienie Zarządu do korzystania z kredytu.
8. Wybór dzienników dla umieszczenia ogłoszeń.

Założyciele: Dr. Stanisław Angerstein,
Chrzanowski, Pfeiffer,
Przanowski i S-ka.

ZARZĄD**T-wa Akcyjnego Sukcesorowie LEBRECHTA MÜLLERA w Nowym Rokicciu**

podaje niniejszym do wiadomości Panów Akcjonariuszów, że w poniedziałek, dnia 30 maja 1921 roku, odbędzie się w lokalu Zarządu w Nowym Rokicciu

Ogólne Zebranie Zwyczajne

Porządek dzienny:

1. Przeglądanie i zatwierdzenie bilansu za rok 1920.
2. Wybór jednego członka Zarządu.
3. Wnioski Zarządu i Akcjonariuszów.

Rada i Zarząd**III-go Łódzkiego Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego Konstantynowska 53.**

Niniejszym podajemy do wiadomości Członków, iż dnia 21 maja r. b. o godz. 6 wiecz. w pierwszym terminie, a w razie nie dościa do skutku dn. 22 maja r. b., to jest w niedzielę o godz. 3 po poł. w drugim terminie, odbędzie się w lokalu Towarzystwa

Nadzwyczajne Ogólne Zebranie Członków.

Porządek dzienny:

Wniosek o likwidacji Towarzystwa.

BILANS

Akcyjnego Towarzystwa Przemysłowego „MARKUS KOHN” w Łodzi na dzień 31-go grudnia 1920 r.

STAN CZYNNY.

Budynki fabryczne, place i domy mieszkalne	Rb.	619,686.93
Maszyny i urządzenia	„	1,898,250.90
Urządzenia biurowe	„	2,344.—
Papiery wartościowe	„	299,617.16
Rekwizycje władz niemieckich	„	1,247,252.33
Gotowizna, czeki i dewizy	„	3,710,767.56
Weksle	„	1,211,036.48
Dłużnicy	„	5,439,400.02
Surowce, przedza, rzemienie i t. p.	„	99,677,884.42
Zaliczki robotnikom	„	182,081.34
Pozostałość z rachunku remontu	„	851,194.34
Zapasy węgla	„	345,351.70
Straty za lata 1914/19 R. 915,705.95		
Odechodząca reszta zysku za rok 1920	„	16,730.78
		898,975.17
Razem	Rb.	116,383,842.35

STAN BIERNY.

Kapitał akcyjny	Rb.	2,500,000.—
Kapitał zapasowy	„	55,650.21
Kapitał amortyzacyjny	„	800,000.—
Wierzyciele	„	20,970,921.18
Akcepty	„	92,057,270.96
Razem	Rb.	116,383,842.35

RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT.

Przychód ogólny	Rb.	4,145,606.65
Rozchód ogólny	„	3,918,875.87
Zysk za rok 1920	Rb.	226,730.78

PODZIAŁ ZYSKU.

Przeniesiono:		
1. na amortyzację budynków i maszyn	Rb.	210,000.—
2. na zmniejszenie pozostałości strat na 1 stycznia 1920 r.	„	16,730.78
Razem Rb.		226,730.78

Arndt Henryk zagubił kartę powołania.
Antczak Marcja za. ubił kartę powołania.
Apell Dawid zagubił kartę powołania i paszport rosyjski.
Abramowicz Leon zagubił kartę beztermin. urlopu.
Biberman Szaja zagubił bezterm. kartę urlopową.
Borensztajn Mojżesz zagubił kartę powołania.
Braciak Michał zagubił kartę powołania.
Busz Rudolf zagubił kartę powołania.
Bibergal Bronisław zagubił książkę odroczenia.
Białek Marcin zagubił bezterminową kartę urlopową.
Besser Alter zagubił legitymację chlebową Nr. 11542 na 4 osoby.
Binsztok Sane zagubił paszport, oraz kartę powołania.
Bożyk Franciszek zagubił paszport.
Brygowski Stanisław zagubił bezterminową kartę urlopową.
Binke Maks zagubił kartę powołania oraz paszport niemiecki.

Brzozowski Wojciech zagubił paszport oraz pozwolenie na broń, wydane przez Starostwo w Sierozu.
Basiecka Gołda i Edla zagubili dowody osobiste.
Cezak Józef zagubił kartę zwolnienia z wojska, rocz. 1899.
Gieslicki Józef zagubił bezterm. kartę urlopową.
Dawidowicz Hemia zagubił paszport zagraniczny, oraz książkę odroczenia.
Dylikowski Tadeusz zagubił bezterminową kartę urlopową, oraz zaświadczenie na krzyż waleczności.
Dyskin Haim zagubił kartę powołania.
Dominiński Bronisław zagubił bezterm. kartę urlopową, oraz kartę mundurową.
Dabla Ludwik zagubił dowód osobisty.
Drellich Robert zagubił kartę urlopową i paszport.
Dworzyński Władysław zagubił paszporty niemiecki i rosyjski.
Dudziński Władysław zagubił dowód osobisty.

Edelman Lewek zagubił świadectwo 5% Pożycz. Państw. krótko-term. Nr. 0432370, wyd. 23. VII. 1920 r.
Eibussie Meszulem zagubił kartę powołania.
Ejzen Gerszon zagubił kartę powołania.
Ėpsztajn Lajb zagubił patent.
Edelbaum Abram Hersz zagubił kartę powołania oraz „Miljónówkę” Nr. 0273833.
Elinger Chil Hersz zagubił metrykę urodzenia, kartę powołania roczn. 1894 i paszport polski wydany w Łodzi.
Fajwusiewicz Abram Jankiel zagubił książkę odroczenia.
Frenkiel Fajwisz zagubił bezterm. kartę urlopową, oraz paszport.
Ferster Maks zagubił kartę bytu.
Falkowski Szlama zagubił kartę powołania, rocz. 1890.
Fajnbuch Laib zagubił kartę powołania, rocz. 1889.
Fajbusiewicz Ela Melech zagubił dowód osobisty, oraz bezterm. kartę urlopową.
Fajner Rafał zagubił kartę powołania Nr. 5844, rocz. 1892.

Fajn Hersz zagubił paszport oraz kartę powołania.
Ferszt Izrael zagubił paszport niemiecki.
Grzelak Józef zagubił bezterm. kartę urlopową.
Glass Zofja zagubiła paszport niemiecki.
Gieranowski Józef zagubił bezterminową kartę urlopową.
Goldberg Abram Hersz zagubił kartę powołania.
Glicensztajn Chaim Alje zagubił kartę powołania.
Glikerman Ernest zagubił paszport, oraz Długot. Poż. Państw. Nr. 235062 na mk. 500.
Glawenda Antoni zagubił kartę powołania.
Guzenda Franciszek zagubił bezterminową kartę urlopową.
Glikman Idel zagubił bezterm. kartę urlopową.
Göttlich Oswald zagubił paszport zagraniczny, wyd. w Niemczech.
Goldstajn Josek zagubił paszport niemiecki.
Horowicz Jakób zagubił książkę odroczenia.
Hajer Alfons zagubił kartę bezterm. urlopu.

Hirsberg Alter zagubił paszport zagraniczny.

Hajmowicz Aron zagubił patent.

Haras Stanisław zagubił legitymację służbową, wyd. przez Insp. Szkolną.

Hese Tadeusz zagubił kartę beztermin. urlopu.

Herszberg Chaja zagubiła paszport niemiecki.

Ickant Ewa zagubiła paszport i metrykę urodzenia.

Izbicki Boruch zagubił metrykę urodzenia, paszport niemiecki oraz kartę demobilizacyjną.

Jomtow Ch. E. zagubił patent.

Józefowicz Gedalja zagubił patent.

Jung Teodor zagubił bezterminową kartę urlopową.

Jahrow Salomon zagubił paszport, oraz bezterm. kartę urlopową.

Józefowicz Moszek zagubił kartę powołania, oraz paszport.

Jakobs Edmund zagubił kartę bezterm. urlopu.

Jerke Alfred zagubił kartę powołania.

Kryzstofiak Feliks zagubił bezterminową kartę urlopową.

Kubiak Antoni zagubił paszport i kartę węglową.

Kasulak Franciszek zagubił bezterminową kartę urlopową.

Klecki Sawa zagubił książkę odroczenia.

Klemkowski Ignacy zagubił kartę powołania.

Kupeówna Marja zagubiła kartę służbową.

Kazek Zygmunt zagubił bezterm. kartę urlopową.

Kosowski Rubin. zagubił kartę odroczenia.

Kęrszner Haim zagubił kartę powołania.

Kaliski E. zagubił patent, oraz cennik.

Kacprzak Stanisław zagubił kartę powołania.

Kaczmarek Józef zagubił kartę zwolnienia z wojska, wydaną w Warszawie.

Kostrzewski Jan zagubił kartę powołania.

Kaczała Haim Ajzyk zagubił kartę powołania i metrykę.

Kolenbrener Zalma zagubił kartę bezterm. urlopu.

Kus Ryfka zagubiła paszport polski.

Korzenicki Dawid zagubił kartę powołania.

Katmanowicz Michał zagubił kartę powołania.

Kralkowski Stanisław zagubił kartę zwolnienia.

Kusy Alje zagubił paszport.

Kuczynski Mojsze Dawid zagubił kartę odroczenia wydaną przez P. K. U. w Koninie.

Książczak Franciszek zagubił kartę powołania oraz paszport.

Książczak Józefa zagubiła paszport.

Kwiatkowski Roman zagubił kartę węglową.

Kestenbaum Szyma zagubił kartę powołania.

Lajzerowicz Jakób zagubił paszport, oraz kartę powołania.

Langner Alfons Czesław zagubił książkę odroczenia.

Lewi Jakób zagubił dowód osobisty, wyd. przez Magistrat Wieruszowa.

Lenga Abram zagubił paszport oraz kartę powołania.

Lipszyc Abram zagubił książeczkę zwolnienia.

Lajzerowicz Dawid zagubił dowód osobisty niemiecki.

Lewkowicz Szmul zagubił kartę powołania.

Lipsman Abram zagubił kartę powołania.

Łukin Samuel zagubił paszport niemiecki.

Marosik Franciszek zagubił koncesję na papierosy.

Michalak Zygmunt zagubił paszport familijny.

Male Juliusz zagubił „Miljonówkę” Nr. 1326708, dowód osobisty, oraz kartę powołania.

Marecka Anna zagubiła paszport niemiecki.

Minski Mendel zagubił paszport.

Marciniak Wawrzyniec zagubił kartę powołania.

Masło Szmul zagubił bezterminową kartę urlopową.

Maraszewski Kazimierz zagubił kartę służbową.

Mauerberger Albert zagubił paszport.

Markowicz Judę zagubił paszport zagraniczny na wyjazd do Ameryki.

Mysliborski Dawid zagubił kartę demobilizacyjną.

Marczewski Aleksander zagubił książeczkę odroczenia, wyd. na r. 1921.

Madajczyk Stefan zagubił paszport polski.

Neuman Zelig zagubił kartę powołania oraz paszport.

Nirenberg Majlech zagubił dowód osobisty.

Nirenberg Moszko zagubił kartę rejestracji.

Osiński Stefan zagubił bezterminową kartę urlopową.

Ostaszewski Franciszek zagubił kartę powołania oraz paszport niemiecki.

Piotrowski Jan zagubił kartę odroczenia.

Piotrowski Józef zagubił kartę powołania.

Poznanek Berek zagubił kartę powołania.

Pol Gustaw zagubił paszport, oraz pozwolenie na broń.

Przytycki Juma zagubił paszport niemiecki, kartę powołania, oraz metrykę urodzenia.

Piotrowski Franciszek zagubił kartę powołania.

Piotrkowski Aron Szlama zagubił paszport.

Przybył Zygmunt zagubił bezterminową kartę urlopową.

Pacanowski Majer Szlama zagubił kartę bezterm. urlopowania rocz. 1892.

Pluśny Abram zagubił patent.

Panek Władysław zagubił kartę powołania, oraz paszport.

Priwicz I. i Finkel H., Łódź, Piotrkowska 58, zagubili patent II. kat. na rok 1921 na handel manufakturą.

Pruszyński Abram, Ozorków, Hanke 20, zagubił patent wydany w Łęczycy na drobny handel drzewny.

Pilcer Aron zagubił weksel na 10000 marek. Zecenie własne. Akceptant S. Górencwajg, płatny 28/V 1921 r. Weksel unieważnia się.

Rajsman Zysman zagubił książkę odroczenia.

Rosenberg Noech zagubił kartę odroczenia, oraz metrykę.

Rachwalski Majer, mieszk. m. Kleczewa, zagubił kartę powołania, rocz. 1892.

Ror Leo zagubił kartę powołania.

Radzikowski Józef zagubił bezterminową kartę urlopową.

Reibenbach Mordka zagubił dowód osobisty i kartę powołania.

Rotman Abram zagubił kartę powołania.

Rajnglas Hersz zagubił kartę powołania.

Rajmic Szymon zagubił kartę beztermin. urlopu.

Rytamer Edward zagubił kartę powołania

Rochberger Abram zagubił paszport.

Rochberger Tauba zagubił paszport.

Rotenberg Nauma zagubiła paszport zagraniczny.

Stelka Marta zagubiła paszport niemiecki.

Szelke Anna zagubiła dowód osobisty.

Sydnak Jan zagubił kartę wojskową.

Solarski Antoni zagubił kartę bezterm. urlopowania rocz. 1892.

Szymberg Mordka zagubił kartę powołania, oraz metrykę urodzenia.

Ślamirowski Maksymiljan zagubił kartę demobilizacyjną.

Supel Józef zagubił kartę powołania.

Stern Mendel Haim zagubił książkę odroczenia.

Szmydt Eryk zagubił bezterminową kartę urlopową.

Szefler Alfons zagubił tymczasowe zaświadczenie demobilizacyjne.

Szykowny Maksymiljan zagubił kartę powołania.

Sobolczyk Stanisław zagubił kartę o-roczenia.

Szifowicz Sruł zagubił paszport pol-ki.

Spiro Helena zagubiła legitymację.

Serbin Benjamin zagubił kartę pobytu.

Sztajn Manel zagubił kartę powołania.

Skalski Stefan zagubił książeczkę zwolnienia wyd. przez P. K. U. w Łodzi.

Świąteczek Jan zagubił kartę urlopową, wyd. we Włocławku, oraz legitymację chlebową na 6 osób.

Trubowicz Dora zagubiła kartę pobytu.

Truszo Jan zagubił bezterminową kartę urlopową.

Tosik Władysław zagubił kartę powołania.

Trabert Ludwik zagubił bezterminową kartę urlopową.

Tempelhof Gecel zagubił paszport niemiecki.

Ulrich Antoni zagubił dowód osobisty oraz pozwolenie na handel win.

Wesołek Icek Aron zagubił paszport, kartę powołania, oraz metrykę urodzenia.

Wercelman Izrael zagubił legitymację chlebową na 5 osób.

Wojciechowski Kazimierz zagubił kartę zwolnienia z wojska.

Warchol Jan zagubił kartę powołania.

Widerska Elżbieta zagubiła paszport zagraniczny na wyjazd do Ameryki.

Widawski Towie, Spacerowa 18 Bałuty, zagubił legitymację chlebową na 7 osób Nr. 14770.

Wajngarten Wolf zagubił paszport niemiecki.

Waldman Symche Aron zagubił paszport niemiecki Nr. 20982/9.

Wojciechowski Stanisław zagubił kartę bezterm. urlopu.

Zyner Zygmunt zagubił kartę powołania.

Zagubioną w dniu 23. IV. przez szeregowca Policji Państwowej w Piotrkowie H. Andersa książkę listów transportowych Nr. 51751/51800 — unieważnia się.

Zygielberg Ludwika zagubiła paszport zagraniczny wydany w Łodzi.

Zagubiono dnia 12 maja r. b. po wolenie na pobór spirytusu z rozlewni w Sieradzu lub sklepów monopolowych w Łodzi dla apteki Józefa Trawkowskiego, Łódź, Brzezińska Nr. 56, wydane przez Łódzką Izbę Skarbową w dniu 4-ym stycznia r. b., za Nr. 40620/11253. Pozwolenie to w cudzych rękach nie ma ważności.

Żelewicz Mojsze zagubił kartę powołania, oraz paszport.